

Deras ryggar luktade så gott

RECENSION: Åsa Grennvall, Syster förlag. Yes, jag erkänner; jag har svårt för att läsa långa tecknade "serier" och det här är en hel BOK. Om Jennys uppväxt och eget föräldraskap. Åsa Grennvalls nionde serieroman.

Ibland har den svårt att gripa tag i mig, men vissa bilder gör det desto starkare. För Jenny har växt upp i känslokyla, utan nära fysisk eller själslig kontakt med sina föräldrar. Blev aldrig lyssnad på, fick aldrig fråga, aldrig berätta, aldrig röra vid. Blev inte utsatt för övergrepp, men undrar om det finns "undergrepp".

Starkt är stycket där Jennys text om barndomen har blivit teater och åskådarna anser dialogen mellan barn och föräldrar som "alltför tillspetsad" och "inte verklighetstrogen". Fast det var precis så det var! Bild: stora ögon – insikt: Jag måste förvanska verkligheten för att bli trovärdig.

Hon får hjälp att sätta ord på det så småningom: "känslomässig försummelse". Egentligen en bok om psykoterapins grunder och att själv få syn på den lilla försummade flickan inom sig. Det är ju rätt ok för en "serie".

Maria Wallin